

शंखवेणुवीणाश्रव्यनादयन् तुमुलोनिस्वनोयेषांतान्मृदंगादीन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ पदमाश्रयम् ध्रुवंनित्यम् अव्यभिचारिणो नित्याः संतो गुणायस्मिन्तं नान्वविंदत क्वचित्कस्यचिद्वोषस्यसद्भावात् ॥ १९ ॥ तदेवाह नूनमिति त्रिभिः मन्युनिर्जयो नास्ति दुर्वासः प्रभृतिषु गुरुशुक्रादिषु संगवर्जितं ज्ञानं नास्ति महत्वेऽपि ब्रह्मसोमादौ न कामनिर्जयः परतो व्यपाश्रयः परापेक्षइंद्रादिः सकिमीश्वरः ॥ २० ॥ न भूतसौहृदं

मेघामृदंगपणवमुरजानकगोमुखान् ॥ व्यनादयन् शंखवेणुवीणास्तुमुलनिस्वनान् ॥ १३ ॥ ततोऽभिषिषिचुर्देवीं श्रियं पद्मकरांसतीम् ॥ दिगिभाः पूर्णकलशैः सूक्तवाक्यैर्द्विजेरितैः ॥ १४ ॥ समुद्रः पीतकौशेयवाससीसमुपाहरत् ॥ वरुणः स्रजं वैजयंतीं मधुना मत्तषट्पदाम् ॥ १५ ॥ भूषणानि विचित्राणि विश्वकर्मा प्रजापतिः ॥ हारं सरस्वती पद्ममजो नागाश्च कुंडले ॥ १६ ॥ ततः कृतस्वस्य यनोत्पलस्रजं नदद्विरेफां परिगृह्य पाणिना ॥ चचाल वक्रं सुकपोलकुंडलं स ब्रीडहासं दधती सुशोभनम् ॥ १७ ॥ स्तनद्वयं चातिरुशोदरी समं निरंतरं चंदनकुंकुमोक्षितम् ॥ ततस्ततो नूपुरवल्गुसिंजितैर्विसर्पती हेमलते वसावभौ ॥ १८ ॥ विलोकयंती निरवद्यमात्मनः पदं ध्रुवं चाव्यभिचारिसद्गुणम् ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धचारणत्रैविष्टपेयादिषु नान्वविंदत ॥ १९ ॥ नूनंतपो यस्य न मन्युनिर्जयो ज्ञानं क्वचित्तच्च न संगवर्जितम् ॥ कश्चिन्महांस्तस्य न कामनिर्जयः स ईश्वरः किं परतो व्यपाश्रयः ॥ २० ॥ धर्मः क्वचित्तत्र न भूतसौहृदं त्यागः क्वचित्तत्र न मुक्तिकारणम् ॥ वीर्यं न पुंसोऽस्य जवेगनिष्कृतं न हि द्वितीयो गुणसंगवर्जितः ॥ २१ ॥

परशुरामादिषु न मुक्ति कारणं त्यागः शिवप्रभृतिषु पुंसः कार्तवीर्यादेर्वीर्यमस्ति अजवेगनिष्कृतं कालवेगेन परित्यक्तं तु न भवति गुणसंगवर्जितः स न कादिः द्वितीयः भ्रमवरो न हि समाधिनिष्ठत्वात् ॥ २१ ॥